

DET KONGELIGE DANSKE
MUSIKKONSERVATORIUM

dkdm.dk/ciof

COPENHAGEN INTERNATIONAL ORGAN FESTIVAL 2025 ÅBNINGSKONCERT

Torsdag 1. maj kl. 19.30, Konservatoriets Koncertsal

Tiltrædelseskonzert for professor Kristian Krogsøe, orgel

P. Whitlock:
(1903-1946)

Fanfare (fra Four Extemporizations)

T. Escaich:
(f. 1965)

Cinq Versets sur le "Victimae Paschali"

F. Couperin:
(1668-1733)

Elevation (Tierce en taille) (fra Messe pour les Couvents)

S. Karg-Elert:
(1877-1933)

Fuge, Kanzone und Epilog, op. 85 nr. 3

F. Liszt:
(1811-1886)

Fantasie und Fuge über den Choral "Ad nos, ad salutarem undam"

Medvirkende:

Professor Kristian Krogsøe, orgel
Marcelina Sztekmiler, violin
Anna Gerda Sylvest, sopran
Signe Haugaard Lauridsen, sopran
Berte Wiggers Lyneburg, alt
Klara Kofod Lauridsen, alt
Søren-Christian Vestergaard, dirigent

PROGRAMNOTER

Som elev af bl.a. Stanford og Vaughan-Williams var **Percy Whitlock** skolet i den engelske tradition efter Elgar og virkede som organist ved Rochester Cathedral, senere St Stephens Church, Bournemouth og tilmed ved byens Pavillion Theatre. Han var kendt som en af tidens fremtrædende koncertorganister, ofte transmitteret i BBC, og flere af hans værker demonstrerer hans ekvilibristiske tilgang til det symfoniske orgel. Den anglikanske stil fornægter sig ikke i fanfaren fra samlingen Four Extemporizations (1933), tilegnet Frederik Delius. Stykket er ikke mindst en showcase for den engelske Tuba-stemme, som gør styrkeprøve med orglets øvrige klangmasse i de indledende og afsluttende næsten dansante afsnit med skiftende taktart. I stærk kontrast til dette står de bløde, lyriske klangfarver, som er med til at fremelske midterdelens fornemmelse af idyl.

Whitlock døde i en tidlig alder af tuberkulose, og hans musik blev i årtierne efter hans død næsten glemt, men har på det seneste opnået en velfortjent renæssance.

Thierry Escaich er for nyligt i forbindelse med katedralens genåbning blevet udnævnt til titulærorganist ved Notre-Dame-katedralen i Paris. Her er han således kollega til Vincent Dubois, som er solist ved denne festivals afslutningskoncert på søndag.

Escaich har i årtier markeret sig om en af de vægtigste eksponenter for den berømte franske orgel-improvisationskunst. Hans 5 små variationer over det gregorianske påske-tema Victimae Paschali er således også en showcase indenfor denne stil. Inspirationen fra både organist-koryfæerne Dupré, Cochereau og Messiaen og det rytmiske drive, som Stravinskij blev kendt for, fornægter sig ikke i denne inciterende musik.

Den traditionsrige franske orgelkultur havde et af sine højdepunkter i Ludvig d. 14.s (Solkongens) regeringstid. Orgelsolomusikken var, som det for så vidt endnu er tilfældet også i den katolske kirke, en bærende del af gudstjenestens liturgi i vekselvirkning med den sungne liturgi **Francois Couperin** var tilknyttet Solkongens hof og var ud af en berømt musikerfamilie. I en alder af blot 20 år komponerede han to komplette messer for orgel, som i dag regnes for milesten i orgelrepertoiret – kendt for en meget veldefineret klanglig karakteristisk og virtuos brug af instrumentet. Satstypen tierce en taille, hvor en rigt udsmykket melodi fremføres som solo i tenor-lejet, er et af særkenderne i den klassiske franske orgel-tradition.

Allerede fra tiden før Johann Sebastian Bach, var Leipzig en musikalsk metropol. I det 20. århundredes første halvdel var Max Reger og **Sigfried Karg-Elert**, som begge virkede i Leipzig, på hver sin måde med til at sætte nye standarder for orgelmusikken. Anderledes end i Frankrig var den tyske musik drevet af en fortsat forankring i den kontrapunktiske tradition, og orgelfugaerne voksede gevaldigt – både i omfang og i klanglig henseende. I Karg-Elerts musik blandes dette håndværk med en kærlighed til den franske lethed og ønsket om at fremkalde æteriske klange, hvilket i hans Fuge, Kanzone und Epilog, op. 85 nr. 3 resulterer i et helt særligt udtryk, når violinsolisten og de 4 sangstemmer efter en længere opbygning sætter ind med teksten ”Credo in vitam venturi saeculi!”

Koncerten afsluttes med **Franz Liszts** store Ad-nos-fantasi for orgel. Værket kan på mange måder ses som et sidestykke til hans berømte klaversonate i h-mol og er en hjørnesten i koncertrepertoiret for orgel. Værket er opbygget i tre dele – en indledende fantasi, en lyrisk adagio og endeligt en fuga, som indkorporerer elementer fra de tidligere sektioner, før værket kulminerer i en triumferende coda.

Kristian Krogsøe

Kristian Krogsøe (f. 1982) er uddannet fra Det Jyske Musikkonservatorium og Universität der Künste i Berlin. Han har siden 2007 været ansat som domorganist i Aarhus. Fra 2009-21 underviste han på Det Jyske Musikkonservatorium. I 2024 tiltrådte han som professor ved DKDM efter to års tilknytning som gæsteprofessor. Kristian Krogsøe har for sit kunstneriske virke høstet anerkendelse nationalt og internationalt. Hans indspilning af Duruflés samlede orgelværker og Requiem fra 2012 blev præmieret med Preis der deutschen Schallplattenkritik. I 2016 udkom cd'en ”A Tribute to Bach” med værker af J.S. Bach (transskriptioner), Liszt og Reger. Kristeligt Dagblads anmelder Peter Dürrfeld kaldte cd'en ”et brag af en orgelplade” og tildelte den 6 af 6 stjerner. Det engelske musiktidsskrift The Gramophone skrev: ”Krogsøe’s virtuoso performances make light work of the technical demands”. Endelig er i 2024 udkommet en bog/cd i samarbejde med den svenske organist Anders Johnsson, som dokumenterer restaureringen af Danmarks største orgel i Aarhus Domkirke. Alle indspilninger er udgivet på Danacord.